

در جزیره ملیطه

¹ و چون رستگار شدند، یافتند که جزیره ملیطه نام دارد. ² و آن مردمان بَرتری با ما کمال ملاطفت نمودند، زیرا به سبب باران که می بارید و سرما آتش افروخته، همه ما را پذیرفتند. ³ چون پولس مقداری هیزم فراهم کرده، بر آتش می نهاد، به سبب حرارت، افعای بیرون آمده، بر دستش چسبید. ⁴ چون بَرتریان جانور را از دستش آویخته دیدند، با یکدیگر می گفتند: بلاشک این شخص، خونی است که با اینکه از دریا رست، عدل نمی گذارد که زیست کند. ⁵ اما آن جانور را در آتش افکنده، هیچ ضرر نیافت. ⁶ پس منتظر بودند که او آماس کند یا بغته افتاده، بمیرد. ولی چون انتظار بسیار کشیدند و دیدند که هیچ ضرری بدو نرسید، برگشته گفتند: که خدایی است.

⁷ و در آن نواحی، املاک رئیس جزیره که پولیوس نام داشت بود که او ما را به خانه خود طلبیده، سه روز به مهربانی مهمانی نمود. ⁸ از قضا پدر پولیوس را رنج تب و اسهال عارض شده، خفته بود. پس پولس نزد وی آمده و دعا کرده و دست بر او گذارده، او را شفا داد. ⁹ و چون این امر واقع شد، سایر مرضیانی که در جزیره بودند آمده، شفا یافتند. ¹⁰ و ایشان ما را اکرام بسیار نمودند و چون روانه می شدیم، آنچه لازم بود برای ما حاضر ساختند.

رسیدن پولس به روم

¹¹ و بعد از سه ماه به کشتی اسکندریه که علامت جوزا داشت و زمستان را در جزیره بسر برده بود، سوار شدیم. ¹² و به سراکوس فرود آمده، سه روز توقف نمودیم. ¹³ و از آنجا دور زده، به ریغون رسیدیم و بعد از یک روز باد جنوبی وزیده، روز دوم وارد بوطیولی شدیم. ¹⁴ و در آنجا برادران یافته، حسب خواهش ایشان هفت روز ماندیم و همچنین به روم آمدیم. ¹⁵ و برادران آنجا چون از احوال ما مطلع شدند، به استقبال ما بیرون آمدند تا فورن آپوس و سهدگان. و پولس چون ایشان را دید، خدا را شکر نموده، قوی دل گشت.

¹⁶ و چون به روم رسیدیم، یوزباشی زندانیان را به سردار افواج خاصه سپرد. اما پولس را اجازت دادند که با یک سپاهی که محافظت او می کرد، در منزل خود بماند.

الرّسول بولس في جزيرة مليطه

¹ وَلَمَّا تَجَوْا وَجَدُوا أَنَّ الْجَزِيرَةَ تُدْعَى مَلِيطَةَ. ² فَقَدَّمْ أَهْلُهَا الْبَرَابِرَةَ لَنَا إِحْسَانًا غَيْرَ الْمُعْتَادِ لَهُمْ أَوْقَدُوا نَارًا وَقَبِلُوا جَمِيعَنَا مِنْ أَجْلِ الْمَطَرِ الَّذِي أَصَابَنَا وَمِنْ أَجْلِ الْبَرَدِ. ³ فَجَمَعَ بُولُسُ كَثِيرًا مِنَ الْقُصْبَانِ وَوَضَعَهَا عَلَى النَّارِ فَحَرَجَتْ مِنَ الْحَرَارَةِ أَفْعَى وَنَشِبَتْ فِي يَدِهِ. ⁴ فَلَمَّا رَأَى الْبَرَابِرَةُ الْوَحْشَ مُعْلَقًا بِيَدِهِ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: لَا بُدَّ أَنَّ هَذَا الْإِنْسَانَ قَائِلٌ لَمْ يَدْعُهُ الْعَدْلُ يَحْيَا وَلَوْ تَجَا مِنْ الْبَحْرِ. ⁵ فَتَقَصَّ هُوَ الْوَحْشَ إِلَى النَّارِ وَلَمْ يَبْصُرْ يَشْيَءٍ رَدِيٍّ. ⁶ وَأَمَّا هُمْ فَكَانُوا يَنْتَظِرُونَ أَنَّهُ عَتِيدٌ أَنْ يَسْفِخَ أَوْ يَسْقُطَ بَغْتَةً مَيْنًا. فَإِذْ انْتَظَرُوا كَثِيرًا وَرَأَوْا أَنَّهُ لَمْ يَعْصِرْ لَهُ شَيْءٌ مُضِرٌّ تَغَيَّرُوا وَقَالُوا: هُوَ إِلَهٌ.

⁷ وَكَانَ فِي مَا حَوْلَ ذَلِكَ الْمَوْضِعِ ضَيَاعٌ لِمُقَدِّمِ الْجَزِيرَةِ الَّذِي اسْمُهُ بُولْيُيُوسُ، فَهَذَا قِيلَنَا وَأَصَافَنَا بِمُلَاطَفَةٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. ⁸ فَحَدَّثَ أَنَّ أَبَا بُولْيُيُوسَ كَانَ مُضْطَجِعًا مُعْتَرِيًا بِخُمَى وَسَحَجٍ، فَدَخَلَ إِلَيْهِ بُولُسُ وَصَلَّى وَوَضَعَ يَدَيْهِ عَلَيْهِ فَشَفَاهُ. ⁹ فَلَمَّا صَارَ هَذَا كَانَ الْبَاقُونَ الَّذِينَ بِهِمْ أَمْرَاضٌ فِي الْجَزِيرَةِ يَأْتُونَ وَيُسْقَوْنَ. ¹⁰ فَأَكْرَمَنَا هَؤُلَاءِ إِكْرَامَاتٍ كَثِيرَةً، وَلَمَّا أَقْلَعْنَا رَوَدُونًا يَمَّا يُحْتَاجُ إِلَيْهِ.

الإبحار نحو روما

¹¹ وَبَعْدَ ثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ أَقْلَعْنَا فِي سَفِينَةٍ إِسْكَندَرِيَّةٍ مَوْسُومَةٍ بِعَلَامَةِ الْجُوزَاءِ كَأَنَّكَ قَدْ شَسْتُ فِي الْجَزِيرَةِ. ¹² فَتَرَلْنَا إِلَى سِيرَاكُوسَ وَمَكِنَّا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ. ¹³ ثُمَّ مِنْ هُنَاكَ دُرْنَا وَأَقْبَلْنَا إِلَى رِيغْيُونِ، وَبَعْدَ يَوْمٍ وَاجِدٌ حَدَّثَنَا رِيحٌ جَنُوبٌ فَجِئْنَا فِي الْيَوْمِ الثَّانِي إِلَى بُوْطِيُولِي حَيْثُ وَجَدْنَا إِخْوَةً قَطَلَبُوا إِلَيْنَا أَنْ تَمَكَّتْ عِنْدَهُمْ سَبْعَةُ أَيَّامٍ، وَهَكَذَا أَتَيْنَا إِلَى رُومِيَّةٍ. ¹⁵ وَمِنْ هُنَاكَ لَمَّا سَمِعَ الْإِخْوَةُ بَخْبَرَتَنَا خَرَجُوا لِاسْتِقْبَالِنَا إِلَى فُورْنِ أَبِيوسَ وَالثَّلَاثَةِ الْخَوَانِيَتِ، فَلَمَّا رَأَهُمْ بُولُسُ شَكَرَ اللَّهَ وَنَشَجَّ.

¹⁶ وَلَمَّا أَتَيْنَا إِلَى رُومِيَّةٍ سَلَّمَ قَائِدُ الِيمَةِ الْأَسْرَى إِلَى رَئِيسِ الْمُعَشِكِرِ، وَأَمَّا بُولُسُ فَادِنٌ لَهُ أَنْ يُقِيمَ وَحْدَهُ مَعَ الْعَسْكَرِيِّ الَّذِي كَانَ يَحْرُسُهُ.

الرّسول بولس في روما

¹⁷ وَبَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ اسْتَدْعَى بُولُسُ الَّذِينَ كَانُوا وَجُوهَ الْيَهُودِ، فَلَمَّا اجْتَمَعُوا قَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، مَعَ أَنِّي لَمْ أَفْعَلْ شَيْئًا ضِدَّ الشَّعْبِ أَوْ عَوَائِدِ الْآبَاءِ، أَسْلَمْتُ مُقْبِدًا مِنْ أَوْرَشَلِيمَ إِلَى أَيْدِي الرُّومَانِيِّينَ الَّذِينَ لَمَّا فَحَصُوا كَانُوا يُرِيدُونَ أَنْ يَطْلُقُونِي لِأَنَّهُ لَمْ تَكُنْ فِيَّ عِلَّةٌ

پولس در روم

¹⁷ و بعد از سه روز، پولس بزرگان یهود را طلبید و چون جمع شدند به ایشان گفت: ای برادران عزیز، با وجودی که من هیچ عملی خلاف قوم و رسوم اجداد نکرده بودم، همانا مرا در اورشلیم بسته، به دستهای رومیان سپردند.¹⁸ ایشان بعد از تفحص چون در من هیچ علت قتل نیافتند، اراده کردند که مرا رها کنند.¹⁹ ولی چون یهود مخالفت نمودند، ناچار شده به قیصر رفع دعوی کردم، نه تا آنکه از امت خود شکایت کنم.²⁰ اکنون بدین جهت خواستم شما را ملاقات کنم و سخن گویم زیرا که بجهت امید اسرائیل، بدین زنجیر بسته شدم.²¹ وی را گفتند: ما هیچ نوشته در حق تو از یهودیه نیافته‌ایم و نه کسی از برادرانی که از آنجا آمدند، خبری یا سخن بدی درباره تو گفته است.²² لیکن مصلحت دانستیم از تو مقصود تو را بشنویم زیرا ما را معلوم است که این فرقه را در هر جا بد می‌گویند.²³ پس چون روزی برای وی معین کردند، بسیاری نزد او به منزلش آمدند که برای ایشان به ملکوت خدا شهادت داده، شرح می‌نمود و از تورات موسی و انبیا از صبح تا شام درباره عیسی اقامه حجت می‌کرد.²⁴ پس بعضی به سخنان او ایمان آوردند و بعضی ایمان نیاوردند.²⁵ و چون با یکدیگر معارضه می‌کردند، از او جدا شدند بعد از آنکه پولس این یک سخن را گفته بود که روح القدس به وساطت اشعای نبی به اجداد ما نیکو خطاب کرده،²⁶ گفته است که: نزد این قوم رفته بدیشان بگو به، گوش خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده خواهید نگریست و نخواهید دید؛²⁷ زیرا دل این قوم غلیظ شده و به گوشهای سنگین می‌شنوند و چشمان خود را بر هم نهاده‌اند، مبادا به چشمان ببینند و به گوشها بشنوند و به دل بفهمند و بازگشت کنند تا ایشان را شفا بخشم.²⁸ پس بر شما معلوم باد که نجات خدا نزد امتها فرستاده می‌شود و ایشان خواهند شنید.²⁹ چون این را گفت یهودیان رفتند و با یکدیگر مباحثه بسیار می‌کردند.³⁰ اما پولس دو سال تمام در خانه اجاره‌ای خود ساکن بود و هر که به نزد وی می‌آمد، می‌پذیرفت.³¹ و به ملکوت خدا موعظه می‌نمود و با کمال دلیری در امور عیسی مسیح خداوند بدون ممانعت تعلیم می‌داد.

وَاجِدَهُ لِمَوْتٍ.¹⁹ وَلَكِنْ لَمَّا قَاوَمَ الْيَهُودُ اضْطُرَّتْ أَنْ أَرْفَعَ دَعْوَايَ إِلَى قَيْصَرٍ، لَيْسَ كَانَ لِي سَبِيلاً لِأَسْتَكِدَّ بِهِ عَلَى أُمَّتِي.²⁰ فَلِهَذَا السَّبَبِ طَلَبْتُكُمْ لَأَرَاكُمْ وَأَكَلِمَكُمْ لَأَتَّى مِنْ أَجْلِ رَجَاءِ إِسْرَائِيلَ مُوتِقٍ بِهَذِهِ السَّلْسِلَةِ.²¹ فَقَالُوا لَهُ: تَحْنُ لَمْ تَقْبَلْ كِتَابَاتٍ فِيكَ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ وَلَا أَحَدٌ مِنَ الْإِخْوَةِ جَاءَ فَأَخْبَرَنَا أَوْ تَكَلَّمَ عَنْكَ يَسَيِّءٍ رَدِيٍّ.²² وَلَكِنَّا نَسْتَحْسِنُ أَنْ نَسْمَعَ مِنْكَ مَاذَا تَرَى لِأَنَّهُ مَعْلُومٌ عِنْدَنَا مِنْ جِهَةٍ هَذَا الْمَذْهَبِ أَنَّهُ يُقَاوَمُ فِي كُلِّ مَكَانٍ.²³ فَعَيَّنُوا لَهُ يَوْمًا فَجَاءَ إِلَيْهِ كَثِيرُونَ إِلَى الْمَنْزِلِ، فَطَفِقَ يَسْرُخُ لَهُمْ شَاهِدًا يَمْلِكُوتُ اللَّهَ، وَثُمَّنَا إِيَّاهُمْ مِنْ تَامُوسَ مُوسَى وَالْأَنْبِيَاءِ بِأَمْرِ يَسُوعَ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى الْمَسَاءِ.²⁴ فَاقْتَبَعَ بَعْضُهُمْ بِمَا قِيلَ وَبَعْضُهُمْ لَمْ يُؤْمِنُوا،²⁵ فَأَنْصَرَفُوا وَهُمْ غَيْرُ مُتَّفِقِينَ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ لَمَّا قَالَ بُولُسُ كَلِمَةً وَاجِدَةً: إِنَّهُ حَسَنًا كَلَّمَ الرُّوحُ الْقُدُسُ آبَاءَنَا بِاشْعِيَاءَ النَّبِيِّ قَائِلًا: "اذهَبْ إِلَى هَذَا الشَّعْبِ وَقُلْ: سَتَسْمَعُونَ سَمْعًا وَلَا تَفْهَمُونَ وَسَتَنْظُرُونَ تَنْظَرًا وَلَا تُبْصِرُونَ."²⁷ لَأَنَّ قَلْبَ هَذَا الشَّعْبِ قَدْ غَلِظَ وَبَادَانِهِمْ سَمِعُوا تَقِيلاً وَأَعْيُنُهُمْ أَعْمَصُوا، لِئَلَّا يُبْصِرُوا بِأَعْيُنِهِمْ وَيَسْمَعُوا بِأَذَانِهِمْ وَيَفْهَمُوا بِقُلُوبِهِمْ وَيَرْجِعُوا فَنَسْفِئَهُمْ."²⁸ فَلَيْكُنْ مَعْلُومًا عِنْدَكُمْ أَنَّ خَلَاصَ اللَّهِ قَدْ أُرْسِلَ إِلَى الْأُمَمِ وَهُمْ سَيَسْمَعُونَ. وَلَمَّا قَالَ هَذَا مَضَى الْيَهُودُ وَلَهُمْ مُبَاحَثَةٌ كَثِيرَةٌ فِيمَا بَيْنَهُمْ.³⁰ وَأَقَامَ بُولُسُ سَتَتَيْنِ كَامِلَتَيْنِ فِي بَيْتٍ اسْتَأْجَرَهُ لِنَفْسِهِ، وَكَانَ يَقْبَلُ جَمِيعَ الَّذِينَ يَدْخُلُونَ إِلَيْهِ كَارِزًا يَمْلِكُوتُ اللَّهَ وَمُعَلِّمًا بِأَمْرِ الرَّبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ بِكُلِّ مُجَاهَرَةٍ بِلَا مَانِعٍ.